

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	Cârstoiu, J. „Haine și ornamente în Vechiul și Noul Testament”, <i>Biserica Ortodoxă Română</i> , nr. 1-6, p. 363-379, 2007.
OA	Bacchiocchi, A., <i>Christian Dress and Adornment</i> , Cap.2, Hainele și ornamentele în Vechiul Testament, (în limba română <i>Îmbrăcămintea creștină și podoabele</i> , trad. Benoni Cătană), Biblical Perspectives, 1995, Disponibil la: http://www.biblicalpherspectives.com/books/christian_dress/2.html , http://www.tagnet.org/camera_de_sus/studii/sbcap2.html , http://english.sdaglobal.dyndns.org/dnl/bacchi/books/dress.pdf

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.363:00 – p.379:00

p.2:00 - p.6:00

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la www.plagiate.ro



BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

BULETINUL OFICIAL AL PATRIARHIEI ROMÂNE
ANUL CXXV, Nr. 1-6, IANUARIE-JUNIE, 2007
BUCUREȘTI

CUPRINS

EDITORIAL: *Identitate și comunicare în Uniunea Europeană.*

1 ianuarie 2007 – aderarea României la Uniunea Europeană

(Pr. Ionuț Duma) 3

PASTORALE

*Pastorala Prea Fericitului Părinte Patriarh TEOCTIST la Praznicul
Învierii Domnului – 8 aprilie 2007* 11

*Pastorala Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la Duminica
Ortodoxiei – 25 februarie 2007* 18

VIAȚA BISERICESCĂ

*Lucrările Consiliului Național Bisericesc pe anul 2007.
Sumarul Ședințelor de lucru din 8-9 februarie 2007* 26

*Lucrările Sesiunii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române
pe anul 2007. Sumarul Ședințelor de lucru din zilele de 12, 13
și 14 februarie 2007* 59

*Lucrările Sesiunii Adunării Naționale Bisericești pe anul 2007.
Sumarul Ședinței de lucru din 14 februarie 2007* 140

*Lucrările Sesiunii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române pe anul 2007.
Sumarul Ședințelor de lucru din zilele de 20 și 21 iunie 2007* 192

*Săptămâna pentru Unitatea Creștină. 18-25 ianuarie 2007
(Pr. Ionuț Armași – Sectorul Relații Externe Bisericești)* 246

*Popas duhovnicesc la ziua numelui Prea Fericitului Patriarh TEOCTIST
(4 ianuarie 2007) (Prof. Gheorghe Vasilescu)* 248

*Bucuria darului vieții. Prea Fericitul Patriarh TEOCTIST a împlinit
92 de ani (Prof. Gheorghe Vasilescu)* 256

*Alegerea și instalarea P. S. Sofronie Drincec, noul Episcop al Oradiei,
Bihorului și Sălajului (Prof. Gheorghe Vasilescu)* 269

*Sfințirea Sfântului și Marelui Mir (5 aprilie 2007 – Joia Mare)
(Prof. Gheorghe Vasilescu)* 279

*Proclamarea canonizării Sfântului Ierarh Pahomie de la Gledin –
14 aprilie 2007 (Prof. Gheorghe Vasilescu)* 288

*Agenda de lucru a Prea Fericitului Părinte Patriarh TEOCTIST
Perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2007
(Secretariatul Cabinetului Patriarhal)* 298

DOCUMENTARE

<i>Vetre religioase din Orientul Apropiat: Grotele de la Khirbet Qumran</i> (Protos. Conf. Dr. Justinian Cârstoiu)	321
<i>Importanța Pedagogiei creștine în formarea caracterului și personalității religios-morale</i> (Arhim. Conf. Dr. Vasile Miron)	347
<i>Haine și ornamente în Vechiul și Noul Testament:</i>	
<i>A. Tradiția iudaică</i> (Protos. Conf. Dr. Justinian Cârstoiu)	363
<i>Studii și materiale de etnografie și folclor publicate în revista "Biserica Ortodoxă Română" în perioada 1874–2004</i> (Pr. Prof. Alexandru Stănciulescu-Bârda)	380
Profesorul Academician Virgil Câdea a trecut la cele veșnice	
I – <i>A trecut în eternitate Academicianul Virgil Câdea (1927–2007)</i> (Pr. Prof. Nicolae Bordașiu)	388
II – <i>Un savant slujitor prin bunătatea creștină: Prof. Acad. Virgil Câdea</i> († Casian, Episcopul Dunării de Jos)	395
III – <i>Un reper științific – un OM. In memoriam: Acad. Virgil Câdea</i> (Prof. Stela Toma)	398
<i>Comemorarea Patriarhului Justinian Marina, la 30 de ani de la trecerea sa la cele veșnice – 26 martie 2007</i> (Prof. Gheorghe Vasilescu)	401
Pr. Prof. Univ. Dr. Ștefan C. Alexe a trecut la cele veșnice (1928–2007) ..	410

RECENZII – NOTE – COMENTARII

<i>Pr. Prof. Univ. Dr. Dr.H.C. Nicolae V. Dură la 60 de ani. Prezentarea volu- mului omagial "Profesorul Universitar Pr. Dr.H.C. Nicolae V. Dură la 60 de ani", Facultatea de Drept a Universității "Ovidius" din Constanța, 2005</i> (Drd. Kashutashvili Jambul)	419
<i>Edificiile medievale românești – dar al luminii</i> (Elisabeta Iosif)	425
<i>Reasumarea identității românești</i> (Lazăr Iosif)	426

HAINESI ORNAMENTE ÎN VECHIUL ȘI NOUL TESTAMENT

A. TRADIȚIA IUDAICĂ

Uneori membrii Bisericii renunță la podoabele lor strălucitoare sau cosmeticele colorate doar pentru că "așa spune Biserica" și nu pentru că ei înțeleg principiile pe care Dumnezeu le-a descoperit ca să asigure niște relații sănătoase cu El. Ei sunt înclinați să întrebe: "Ce este rău în cerceii sau brățara mea? Nu sunt izbitoare și nici scumpe! Ce este rău cu fusta scurtă la Biserica? Este de numai 4 cm deasupra genunchiului. Sunt încă tânără și așa se îmbracă oricine..."

Dar un creștin autentic nu va întreba "Cât de puțin pot să fac pentru a putea rămâne copil al lui Dumnezeu?" ci "Cât de mult pot face pentru a-mi arăta credința, iubirea și legământul meu cu Hristos prin înfățișarea exterioară?" Aceasta este atitudinea pozitivă ce izvorăște din inima aceea atât de plină de iubirea lui Dumnezeu care caută să cunoască cum poate să proslăvească pe Dumnezeu cel mai bine prin toate aspectele vieții, incluzând înfățișarea exterioară. Creștinii care au această atitudine pozitivă și iubitoare sunt doritori să afle ceea ce Dumnezeu a descoperit în Scriptură referitor la haine, bijuterii și cosmetice. O asemenea atitudine m-a călăuzit în cercetarea acestei probleme în Vechiului Testament¹.

Acest studiu examinează cele mai relevante pasaje ale Vechiului Testament despre bijuterii, parfumuri, uleiuri pentru corp și haine. Vom descoperi o strânsă legătură între folosirea în exces a acestor lucruri și seducție, adulter și apostazie. Vom descoperi că lepădarea ornamentelor exterioare reprezintă o condiție a curățirii spirituale și a împăcării cu Dumnezeu. Datorită faptului că unii oameni găsesc în anumite pasaje din Vechiul Testament sprijin pentru o folosire moderată a bijuteriilor, vom da atenție specială acelor pasaje precum și concluziilor ce se pot desprinde din ele.

O haină de lumină

Corpul omenesc a fost creat de Dumnezeu, în chip minunat, în forme și trăsături, și fermecător în expresivitate. Dumnezeu și-a arătat mulțumirea Sa de crearea lui Adam și a Evei prin cuvintele "bune foarte" (Facerea 1, 31). În starea lor edenică, bărbatul și femeia purtau doar hainele inocenței. "O frumoasă și dulce lumină, lumina lui Dumnezeu învăluia perechea sfântă. Haina de lumina era un simbol al hainelor spirituale cerești. Aceasta le reamintea continuu de prezența lui

1. Green, William H., *The Higher Criticism of the Pentateuch*, [Critica superioară a Pentateuhului], New York, Chas. Scribner's Sons, 1995, p. 53.

Mireasa împodobită de Dumnezeu

Un alt pasaj alegoric folosit în sprijinul purtării podoabelor este Iezechiel 16. În acest capitol, profetul folosește alegoria unui copil găsit, pentru a ilustra grija lui Dumnezeu pentru poporul Său. Fetița fusese abandonată, pe câmp, în ziua nașterii sale. Domnul a trecut pe acolo, a văzut-o tăvălită în sângele ei și i-a zis: *“Trăiește în sângele tău”* (Iezechiel 16, 5).

Mai târziu, când a mai crescut, Domnul i-a propus să-I fie mireasă. Pentru a-i arăta dragostea Lui, a curățit-o de sânge, a îmbrăcat-o și a împodobit-o cu brățări la mâini, o salbă la gât, o verigă în nas, cercei în urechi și o frumoasă coroană pe cap (Iezechiel 16,9-12).

Din nefericire, când a devenit foarte frumoasă, a început să se încreadă în frumusețea ei și a folosit aurul și argintul pe care le primise de la Dumnezeu, ca să-și facă idoli, și a plătit bărbați ca să vină la ea (Iez. 16, 15-34). În final, Domnul judecă pe soția Lui necredincioasă, părăsind-o în mâinile amanților, care au despuiat-o de haine, de bijuterii și au ucis-o cu pietre. (Iez. 16 39-40)²⁸.

Poate oare aceasta alegorie să îndreptățească folosirea bijuteriilor? Răspunsul este nu! Mai întâi, pentru că acest episod, ca și cel dinainte, este o alegorie integrată în înțelegerea culturală a vremii, despre abandonare, frumusețe, necredincioșie și pedeapsă. Așa cum Sfântul Ioan Evanghelistul descrie Noul Ierusalim ca pe o *“mireasă împodobită pentru mirele ei”* tot așa, Iezechiel descrie pe Israel ca pe o fată abandonată, dar apoi împodobită și adoptată de Dumnezeu ca mireasă a Lui. În ambele situații, profetul utilizează imagini apropiate înțelesului general al vremii, privind frumusețea – o mireasă împodobită –, ca să ilustreze acțiunea de har a lui Dumnezeu față de poporul Său. Imaginea unei mirese împodobite nu este folosită spre a ne învăța că putem să purtăm podoabe, ci să ilustreze frumusețea iubirii răscumpărătoare a lui Dumnezeu.

Când interpretăm parabole sau pasaje alegorice, este important să ne amintim aceste două lucruri: Mai întâi trebuie să observăm care este adevărul esențial al parabolei, deoarece detaliile sunt doar *“recuzita”* piesei. În cazul lui Iezechiel cap. 16, învățătura principală este că Israel a curvit cu podoabele pe care i le dăduse Dumnezeu, provocând astfel judecata Sa. În al doilea rând, detaliile parabolilor sau ale alegoriilor nu trebuie luate ca doctrină. Doar învățătura principală confirmată de întreaga Scriptură trebuie să fie considerată ca fundamentală pentru învățatură.

Descoperire progresivă

Un alt principiu important este natura progresivă a revelației lui Dumnezeu. Chiar dacă în unele pasaje alegorice ale Vechiului Testament se vorbește în mod

28. *Ibidem*, p. 72.

favorabil despre bijuterii, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu le și aprobă. Să ne amintim că nu tot ceea ce este îngăduit în Vechiul Testament reflectă idealul lui Dumnezeu pentru poporul Său.

Exemple tipice sunt în acest sens poligamia și divorțul, care au fost îngăduite în Vechiul Testament, datorită nesupunerii și răzvrătirii lui Israel. Nu găsim o condamnare explicită a acestor practici în Vechiul Testament. Doar în Noul Testament ni se descoperă mai pe deplin planul lui Dumnezeu pentru viața noastră, astfel găsim și o condamnare explicită a poligamiei, ca fiind contrară idealului lui Dumnezeu pentru poporul Său. Trebuie să notăm că același principiu al revelației progresive se aplică și la purtarea podoabelor, o practică condamnată implicit în Vechiul Testament (Facerea 35, 1-4; Exod 33,1-6; Isaia 3, 16-21) și explicit în Noul Testament (I Timotei 2, 9-10; I Petru 3, 3-4)²⁹.

Pictată ca Izabela

Unele pasaje din Vechiul Testament vorbesc despre folosirea cosmeticelor în special despre pictarea ochilor. Asemenea cosmetice erau folosite în special pentru atragerea amantilor. Poate că cel mai cunoscut pasaj despre folosirea cosmeticelor colorate este cel din 4 Regi 9, 30, descrie pe Izabela în ultimul ceas al vieții: *„Apoi Iehu a venit în Israel. Iar Izabela, fiind înștiințată de aceasta, și-a uns fața, și-a împodobit capul și privea de la fereastră”*. Din acest text derivă expresia proverbială *“pictată ca Izabela”*.

Contextul pasajului este intrarea regelui Iehu în Izrael, după ce acesta ucisese pe Ioram, regele Israelului și fiul Izabelei, și pe nepotul ei, Ahazia, regele lui Iuda. Izabela auzise știrile acestea și știa că-i venise rândul. Sfidătoare, s-a pregătit pentru ultimele clipe, pictându-și ochii și împodobindu-și capul. Ea s-a acoperit cu podoabe, deoarece voia să apară cât mai seducătoare. Pregătită astfel, s-a așezat la fereastră, pentru a-l aștepta pe Iehu. Dar Iehu nu s-a lăsat amăgit, ci a răspuns la salutarile grațioase ale Izabelei poruncind eunucilor ei s-o arunce jos, ceea ce au și făcut (4 Regi 9, 33). Ce moarte rușinoasă!³⁰

Împodobirea Izabelei nu a ajutat-o în fața lui Iehu sau în fata tribunalului lui Dumnezeu. Pudra și culorile nu ne pot acoperi interiorul corupt al inimii; nici mătășurile și satinurile nu ne pot ascunde pietrele hidoase ale sufletului. Izabela era coruptă în adâncul sufletului, în ciuda oricărui efort de a se înfrumuseța în exterior. Dumnezeu se uită la inimă și cercetează podoabele lăuntrice, iar nu exteriorul. Acesta este spiritul care animă și conținutul versetelor 3 și 4 din I Petru, 3.

29. Schedl, Claus, *History of the Old Testament*, op. cit. p. 153.

30. Plummer, A., S.R. Driver, G.A. Briggs, *The International Critical Commentary*, (Comentariul critic internațional), Edinburgh, T&T Clark, 1992, p. 169.

Ultima postură seducătoare a Izabelei realizată prin cosmetice și bijuterii este în stransă legătură cu efortul întregii ei vieți de a-i readuce pe israeliți la idolatrie. Astfel, numele ei a devenit în istoria biblică un simbol al seducției.

Alegoria celor două femei

Un alt pasaj din Vechiul Testament care vorbește despre folosirea fardurilor este alegoria celor două femei din Iezechiel 23. Numele unei femei este Ohola care reprezintă Samaria și a celeilalte este Oholiba care reprezintă Ierusalimul (Iezechiel 23, 4). Ambele femei nu sunt împlinite cu bărbatul lor, ci ele umblau după alți bărbați (zei falși). *“Afară de aceasta, ele umblau după oameni veniți de departe; trimiteau la ei soli și ei veneau. Pentru ei te-ai îmbăiat, și-ai făcut ochii cu dresuri și te-ai gătit cu podoabe”* (Iezechiel 23, 40). Când au sosit oamenii, *“au pus brățări la mâinile femeilor și coroane mărețe pe capetele lor...Și au venit la ea ca la o desfrânată; așa veneau la aceste femei desfrânate, adică la Ohola și la Oholiba”* (vers 42, 44). Alegoria se încheie cu anunțarea judecării lui Dumnezeu asupra femeilor și asupra familiilor lor³¹.

Ca și Izabela, Ohola și Oholiba își pictează ochii și se acoperă cu ornamente, ca să fie seducătoare. În această alegorie, scopul fardurilor și al podoabelor este acela de a seduce și a comite adulter, ceea ce duce la apostazie³².

O femeie “pustiită”

Ca și Iezechiel, Ieremia folosește alegoria unei femei “pustiite” îmbrăcată în stacojiu, cu ornamente și ochi pictați, reprezentând un Israel abandonat politic, în zadar încercând să atragă pe aliații idolatri. *“Și tu, pustiito, ce vei face? Te vei îmbrăca în carmâz, te vei împodobi cu podoabe din aur, îți vei sulemenii ochii; dar degeaba te vei înfrumuseța: ibovnicii tăi de disprețuiesc, și vor să-ți ia viața”* (Ieremia 4, 30).

Exemplele citate mai sus, din Vechiul Testament arată un același principiu: femeile care-și pictează fața cu cosmetice încearcă totdeauna să seducă pe bărbați în acte adultere. Ele nu joacă curat, nu sunt satisfăcute cu bărbații lor, ci se împodobesc și se pictează pentru a seduce pe alți bărbați. *“Dacă Israel nu putea atrage atenția prin ceea ce Dumnezeu i-a dat, el își deformează adevărata frumusețe prin pictarea unei înfățișări false. Ochii lui vor momi pe adulterii spirituali”*³³.

31. McDowell, Josh, *More Evidence That Demands a Verdict*, (Noi dovezi ce pretind un verdict), Arrowhead Springs, Colo., Campus Crusade for Christ, 1975.

32. Pieters, Albertus, *Notes on Genesis*, [Note asupra Genezei], Grand Rapids, Eerdmans, 1943.

33. David Neff, *Introduction to the Old Testament*, [Introducere la Vechiul Testament], Grand Rapids: Eerdmans, 1969.

Ispititoarea și excesiva folosire a cosmeticelor în exemplele menționate nu poate fi interpretată ca o condamnare directă a folosirii cosmeticelor. Femeile din aceste pasaje își pictează fața în mod excesiv pentru a apărea seducătoare și senzuale.

Concluzii

Vechiul Testament asociază frecvent folosirea excesivă a bijuteriilor și a cosmeticelor cu ispita și adulterul. O asemenea asociere descoperă implicit condamnarea lui Dumnezeu asupra folosirii lor. Să ne amintim că în Sfânta Scriptură, Dumnezeu descoperă voința Sa pentru viața noastră nu doar prin precepte, ci și prin exemple. Multe exemple negative ale seducției, adulterului, apostaziei și pedepsei divine rezultând din folosirea bijuteriilor, a cosmeticelor excesive și a hainelor extravagante, constituie o solemnă avertizare pentru noi. Ele ne avertizează împotriva păcătoasei acoperiri a trupurilor noastre cu bijuterii și haine luxoase și ispititoare. Când Iisus intră în viața noastră, El nu acoperă trupurile cu ornamente pieritoare, ci ne restaurează total ființa cu bogățiile nepieritoare ale harului Său.

Protos. Conf. Dr. JUSTINIAN CÂRSTOIU

